

Sygn. akt IV KO 2/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Rafał Malarski

w sprawie **R. M.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 lutego 2014 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w J.

z dnia 30 grudnia 2013 r.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu (sygn. II K .../12) na podstawie art. 37 k.p.k.,

postanowił
nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

W uzasadnieniu wniosku Sąd właściwy podniósł, że oskarżony złożył wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Rejonowego w J., a to „z uwagi na wielość różnego rodzaju spraw, jakie toczą się zarówno w sądach okręgu g., jak i k., czy w prokuraturach, w których to sprawach występuje on w różnych konfiguracjach procesowych...”. Zdaniem sądu właściwego w niniejszej sprawie

występują realne okoliczności mogące stwarzać przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy nie podzielił tego stanowiska.

Przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zatem konieczną przesłanką skorzystania z właściwości delegacyjnej na jego podstawie, jest realne, oparte na racjonalnych przesłankach zagrożenie obiektywizmu w orzekaniu.

Wskazane we wniosku okoliczności nie mogą stanowić wystarczającego powodu do odstąpienia od reguł właściwości miejscowej. Podzielenie argumentacji prezentowanej przez oskarżonego, byłoby równoznaczne z wyrażeniem zgody na manipulowanie przez stronę postępowania ustawową właściwością sądów.

Z tych względów, kierując się także zakazem rozszerzającej wykładni przepisu o charakterze wyjątkowym, jakim jest art. 37 k.p.k., orzeczono jak na wstępie.

kc